

Na osnovu člana 8. stav 1. Zakona o Narodnoj skupštini („Službeni glasnik RS“, broj 9/10) i člana 194. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“, broj 20/12 - prečišćen tekst),

Narodna skupština Republike Srbije, na Prvoj sednici Prvog redovnog zasedanja u 2016. godini, održanoj 3. marta 2016. godine, donela je

AUTENTIČNO TUMAČENJE

odredbi člana 52. stav 1, člana 29. stav 1, člana 30. stav 2. i člana 50. stav 2. tačka 1) Zakona o privatizaciji („Službeni glasnik RS“, br. 83/2014, 46/2015 i 112/2015)

I Prema odredbi člana 52. stav 1. Zakona o privatizaciji: „Ugovor o prodaji imovine je ugovor po pristupu i sadrži odredbe o: ugovornim stranama, predmetu prodaje, ugovorenoj ceni i roku plaćanja.“

Relevantne odredbe Zakona o privatizaciji, kao ni drugi važeći propisi Republike Srbije, ne regulišu pojam "ugovora po pristupu", niti pravila koji elementi ugovora po pristupu se mogu menjati. Takođe, Zakon o privatizaciji ne zabranjuje da se u ugovoru po pristupu koji se zaključuje u postupku prodaje kapitala odnosno imovine nakon proglašenja kupca nacrt ugovora izmeni tako što bi se u njemu opredelio tačan predmet prodaje, koji nije bilo moguće opredeliti pre tog trenutka.

I najznačajnija imena domaće teorije stoje na stanovištu da su ugovori po pristupu takvi čijem zaključenju ne prethodi nikakvo pregovaranje, *već samo postupak jednostranog redigovanja klauzula ugovora*. Pravna obeležja ovih ugovora ogledaju se u posebnom načinu, odnosno tehnici njihovog zaključivanja a ne činjenici da predlagač ugovora ni u kom slučaju ne sme da izmeni odredbe ugovora.

Izmena sadržaja ugovora o prodaji kapitala odnosno imovine u postupku privatizacije se može menjati u delu koji se ne tiče elemenata koji bi izložili diskriminaciji ostale učesnike u postupku privatizacije, s obzirom na to da se radi o takvim elementima ugovora koji materijalno ne utiču na ponuđenu cenu od strane kupca u postupku prodaje.

Naposletku, gornje tumačenje je u skladu sa potrebama fleksibilnosti postupka privatizacije prodaje imovine u delovima, a koju takođe predviđa član 48. Zakona o privatizaciji.

II Prema odredbi člana 29. stav 1. Zakona o privatizaciji: „Početna cena za prodaju kapitala, odnosno imovine, iznosi najmanje jednu polovinu od procenjene vrednosti kapitala, odnosno imovine, koji se nudi na prodaju.“

Prema odredbi člana 30. stav 2. Zakona o privatizaciji: „Ponude moraju biti jednake ili veće od početne cene“.

Prema odredbi člana 48. Zakona o privatizaciji: "U postupku privatizacije može se prodati imovina ili deo imovine subjekta privatizacije. Prodaju imovine organizuje i sprovodi ministarstvo nadležno za poslove privrede."

Prema odredbi člana 50. stav 2. tačka 1) Zakona o privatizaciji: „Pored podataka iz stava 1. ovog člana Program sadrži i podatke o:

- imovini koja je predmet prodaje;"

S obzirom na to da član 48. Zakona o privatizaciji predviđa mogućnost prodaje delova imovine subjekta privatizacije u postupku privatizacije, u skladu sa članom 48. Zakona o privatizaciji moguće je da se privatizacija prodajom imovine u delovima organizuje tako da više delova imovine bude obuhvaćeno istim javnim pozivom odnosno postupkom privatizacije.

Suprotno tumačenje, da privatizacija više delova imovine mora biti sprovedena tako što mora biti objavljen poseban javni poziv i organizovan poseban postupak privatizacije za svaki imovinski deo nije celishodno i nema praktično opravdanje i bilo bi protivno načelu formiranja prodajne cene prema fer tržišnim uslovima, u skladu sa Zakonom o privatizaciji.

Dalje, u skladu sa članom 48. stav 2. Zakona o privatizaciji, ministarstvo nadležno za poslove privrede koje organizuje i sprovodi postupak privatizacije, nema nikakva ograničenja da odredi u javnom pozivu posebne klasifikacione uslove koji se tiču minimalne cene za određene delove imovine koji su predmet prodaje, posebno ukoliko su takvi posebni uslovi dati u cilju dobijanja što veće cene za sve delove imovine, a i u skladu sa načelom formiranja prodajne cene prema fer tržišnim uslovima.

Najzad, citirane odredbe ne isključuju mogućnost da kupac preuzme samo deo imovine koja je predmet prodaje, umesto celokupne imovine. Čak, navedeno ni na koji način ne može predstavljati štetu kako za kupca, tako još bitnije za prodavca, odnosno javni interes.

Navedene odredbe Zakona o privatizaciji treba razumeti tako da je u skladu sa zakonom da se može prihvatiti ponuda određenog ponuđača koji u svojoj ponudi nudi da plati početnu cenu utvrđenu javnim pozivom, a nije spreman da preuzme celokupnu imovinu koja je predmet prodaje nego samo određeni deo ili delove te imovine.

Ovo autentično tumačenje objaviti u "Službenom glasniku Republike Srbije".

RS Broj 17

U Beogradu, 3. marta 2016. godine

NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRBIJE

PREDSEDNIK

Maja Gojković